

UDENRIGSMINISTERIET

Spørgsmål fra Grønlandsudvalget til
udenrigsministeren af 9. juni 2016
GRU alm. del spørgsmål 40 stillet efter ønske fra medlem af udvalget Aaja Chemnitz Larsen (IA).

GRU alm.del spørgsmål 40:

Great Greenlands regnskab for 2015 viser et underskud på 24,3 mio. kr., hvilket blandt andet skyldes en stor usikkerhed mht. EUs sælforbud. Et forbud, der trods inuit-undtagelsen, har ført til en negativ udvikling for Great Greenland siden 2009. I forbindelse med Europa Parlamentet og Rådets arbejde med sagen blev EU Kommissionen pålagt at iværksætte oplysningsaktiviteter, målrettet de europæiske forbrugere, om lovligheden af sælprodukter fra inuitter, samt pålagt at iværksætte en konsekvensanalyse af de socialøkonomiske konsekvenser, som forbuddet har haft i Inuit samfund. Udenrigsministeren bedes redegøre for status på EU kommissionens arbejde med førnævnte.

Svar:

Sælfangst er af stor betydning for Grønland og regeringen prioriterer derfor varetagelsen af Grønlands interesser på området højt. Regeringen lægger sammen med Naalakkersuitsut en stor fælles indsats i at fremme forståelse for Grønlands sælfangst som et bæredygtigt legitimt erhverv og i at styrke eksporten af sælprodukter fra Grønland, herunder til EU.

Vi er derfor tilfredse med, at det i efteråret 2015 i forbindelse med en revision af EU's sælforordning lykkedes at fastholde 'inuit-undtagelsen', dvs. retten til at omsætte sælprodukter i EU, hvis de stammer fra inuitsamfunds eller andre oprindelige samfunds jagt og bidrager til disse samfunds eksistensgrundlag, trods det generelle forbud.

Det lykkedes endvidere på dansk-grønlandsk foranledning at få styrket henvisningen til oprindelige folks rettigheder og få indsat i forordningen en ny forpligtelse for Kommissionen til at informere offentligheden og kompetente myndigheder, herunder toldmyndigheder om inuitundtagelsen. Det skal ifølge forpligtelsen ske med henblik på at øge bevidsthed om forordningens bestemmelser og regler for omsætning af sælprodukter, der stammer fra inuitsamfund og andre oprindelige samfund.

Desuden skal Kommissionen hvert fjerde år rapportere om gennemførelsen af forordningen, herunder vurderer dens funktion, effektivitet og målopfyldelse. Den første rapport skal forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet senest 31. december 2019.

Kommissionen oplyser, at den for så vidt angår informationsforpligtelsen har informeret EU's medlemslande om inuitundtagelsen gennem relevante fora, herunder miljøarbejdsgruppen og ekspertgruppen vedrørende toldrestriktioner og forbud, og det vil Kommissionen fortsat gøre, hvor det er relevant. Kommissionen oplyser endvidere, at EU's faste repræsentationer er instrueret om at informere relevante kompetente myndigheder direkte i de enkelte EU lande.

Endvidere oplyser Kommissionen, at Direktoratet for Handel har medtaget information om inuitundtagelsen under en særlig servicemekanisme for eksportører, kaldet 'Trade Export Helpdesk', som er et redskab for virksomheder, der søger information om EU-lovgivning i forhold til produkter, de ønskes omsat på EU-markedet.

Til brug for oplysningsarbejdet har Kommissionen udarbejdet informationsmateriale, som endvidere er gjort offentligt tilgængeligt på EU hjemmeside:

http://ec.europa.eu/environment/biodiversity/animal_welfare/seals/seal_hunting.htm

Informationen omfatter bl.a. en pjece, som med Kommissionens officielle logo og dermed blåstempling, siger god for, at sælprodukter fra inuitsamfund og andre oprindelige samfund stadig er lovlige på EU-markedet, fordi de spiller en vigtig rolle for samfundenes socioøkonomi, ernæring, kultur og identitet og er dyrevelfærdsmæssigt forsvarlige.

Pjecen er oversat til alle EU's 23 officielle sprog. Den danske sprogversion kan findes her:

http://ec.europa.eu/environment/biodiversity/animal_welfare/seals/pdf/factsheet/DA.pdf

Kommissionen ser gerne, at pjecen anvendes af erhvervet i eksportfremmeøjemed samt af inuitsamfund eller civilsamfundsorganisationer i deres oplysningsarbejde.

I et svar til Europa-Parlamentet den 17. marts 2016 gør Kommissionen opmærksom på, at dens ansvar ikke er at genskabe forbrugernes tillid, men at informere offentligheden og kompetente myndigheder om forordningen og inuitundtagelsen. Kommissionen ser det heller ikke som sit ansvar at markedsføre bestemte produkter over for EU's borgere.

Kommissionen har oplyst til Europa-Parlamentet, at aktiviteterne udføres af EU's tjenestegrene og finansieres ved hjælp af administrative bevillinger under sektion III i EU-budgettet.

Jeg vil afslutningsvis understrege, at Great Greenlands underskud ikke alene kan tilskrives EU's sælforordning.
